

[Ministeren for offentlige arbejder.]

bare om os, vi skal også igennem en forhandling med svenskerne. Svenskerne har jo også deres forpligtelser, de har også deres langtidspanlægning. Det er ikke alene på vores side af Øresund, der kan komme usikkerhed med hensyn til planlægningen, der kan også komme det i Sverige. Der kan komme det i forhold til trafikken fra Sverige og sydpå: Trelleborg-Sassnitz-ruten, bestilling af færger og en hel række andre ting, som svenskerne må tage hensyn til. Derfor siger jeg: vi kan ikke vente meget længere end i de to år, og derfor går vi altså ind for denne bestemte periode.

Jeg må sige om Store Bælt, som er blevet fremhævet mange gange, at der er ikke tale om, at der nødvendigvis er en sammenhæng. Hr. Kampmann kan næppe have sagt det på den måde, som det blev citeret. Det, der er tale om, er, at Store Bælt er en nødvendighed i forbindelse med Øresundsafalterne under alle omstændigheder, fordi det står nævnt i Øresundsafalterne. Men Store Bælt kan lige så vel bygges uden Øresundsafalterne, fordi vi har en særlig anlægslov om Store Bælt; det er folketinget, der alene kan beslutte, hvornår man går i gang med Storebæltsanlægget. Derfor er der ikke noget misforhold i dette. Forholdet er ganske simpelt det, at i Øresundsafalterne er det en klar forudsætning, at når man går i gang med dette, så skal man også i gang med Storebæltsanlægget. Men vi har en lov om Store Bælt, og folketinget bestemmer, hvornår det skal igangsættes. Nu kommer der den udvalgsbehandling, som resulterer i en betænkning. Den skulle foreligge her i foråret, og da er det rimeligt at se på, om en tunnel-løsning eller broforbindelsen er den bedste. Det kan der være delte synspunkter på. Jeg tror, der kommer nogle nye overvejelser og synspunkter frem, som betyder, at man skal behandle det i folketingets trafikudvalg. Derefter mener jeg, man i forbindelse med trafikredegørelsen skal foretage prioriteringen. Jeg mener ikke, at man skal udsætte noget som helst, men vi har også en række andre projekter her i landet. Der er en Storstømsforbindelse, som nogle af dette høje tings medlemmer også vil være interesseret i. Der er problemer f. eks. med Hadsundbroen. Der er en række større og mindre problemer, og inden for de begrænsede midler, vi

har, er vi nødt til at finde frem til en eller anden prioritering af, hvad vi i første række skal gennemføre. Det er det, som jeg mener at trafikredegørelsen skal give os mulighed for.

Jeg vil også gerne takke hr. Bilgrav-Nielsen for hans indlæg her i dag. Jeg ved ikke, hvordan andre trafikministre har haft det, men jeg er måske den første, der takker ham for et indlæg i denne sag. Det vil jeg da gerne gøre, for jeg synes, der er megen åbenhed i, at man kan komme ind i reelle forhandlinger og få de praktiske tal på bordet. Jeg vil gerne understrege, at jeg ved, professor Myrup har udtalt sig imod en Salt-holmløsning, men jeg er da lige så overbevist om, at han vil ganske klart og tydeligt gennemføre dette, så alle berettigede interesser bliver tilgodeset, og også tage det standpunkt i sin konklusion, som undersøgelserne vil vise.

Jeg vil også sige, at jeg synes, det er særdeles rimeligt, at vi gennemgår kommissoriet i trafikudvalget i et samråd. Man kan ikke udelukke, at der undervejs kan opstå et eller andet problem, som man også gerne vil have draget ind i undersøgelserne; f. eks. tror jeg, der er et klart eksempel i det, hr. Bilgrav-Nielsen sagde om, hvordan Sturup og Kastrup kunne fungere sammen. Jeg tror altså, det vil være meget nyttigt også at få det belyst ganske simpelt i henseende til, hvordan det ligger med split-operation, som det hedder, om det kan gøres med 45 km imellem to lufthavne af en vis størrelse.

Til hr. Lowzow skal jeg kun sige, at det er en interessant betragtning, at svenskerne og nordmændene bare kunne være gået i gang med alle disse anlæg; det er en særlig interessant betragtning i forbindelse med nordisk samarbejde, når vi ellers i Nordisk Råd taler om lokaliseringsspørgsmål, om udbygning af trafik og andre ting, altså hvornår vi skal deltage i det ene og i det andet. Jeg synes, det er klart, at svenskerne kan have en vis interesse på begge sider af Øresund, men hvis vi også skulle inddrage nordmænd, finner og andre, kan det jo blive ganske store konsekvenser, det får i det nordiske samarbejde, hvis man laver et sådant oplæg.

Jeg synes også, det var meget stærkt udtrykt, at man var sikker på, hvordan det ville foregå i de næste 50 eller 100 år, for der var ligesom også en selvmodsigelse i, at vi